

[Niels Anker Koføed]

ning af deres kritik i hvert fald ikke vil gøre loven mindre uigennemskuelig. Som jeg sagde før, er forslaget intentioner gode nok; spørgsmålet er derfor blot, om udvalget kan lave lovgivningen så overskuelig og enkel, at intentionerne virkelig kan nå ud til forbrugerne, som vi også mener skal beskyttes, for det kan ikke nytte noget at lave en lovgivning, der er så indviklet, at den kun er til glæde for sagførere og revisionsfirmaer.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Den radikale gruppe er indstillet på, at vi gennemfører denne udvidelse af forbrugerbeskyttelsen, som ligger i, at vi nu indarbejder EF-direktivet i vor lovgivning. Derudover vil vi med stor opmærksomhed følge udvalgsarbejdet, for også vi er indstillet på, at visse dele af den gældende forbrugerbeskyttelse kan trænge til en opstramning.

Birgith Mogensen (CD):

Dette EF-direktiv vedrørende forbrugerbeskyttelse afviger så minimalt fra danske bestemmelser, at et velvilligt udvalgsarbejde nemt kan rokere tingene ind på samme spor. Så vidt jeg kan forstå, udvides vor dørsalgslov en smule. At vi også må tilpasse den forbrugerbeskyttelse, der omhandler fortrydelsesretten, skulle heller ikke kunne skabe enighedsbesvær. CD kan tilslutte sig forslaget.

Glistrup (FP):

Fra før arilids tid har det været skik og brug i dette land, at man har kunnet tale sig til rette, hvor man nu mødtes, og indgå aftaler om køb og salg, eller hvad man nu ville, og det var så beskyttet af retsordenen. Et ord var et ord, en mand var en mand, og en dannekvinde var en dannekvinde.

I dette fundamentale menneskeretsvelværegrundlag for hele befolkningen gjorde den daværende socialdemokratiske regering i sine forsøg på at ville dirigere og koste med menneskene et indgreb for 10 år siden. Fremskridtspartiet stod dengang skulder ved skulder med tre af de nuværende regeringspartier, sådan at vi fire kunne slås for, at vi, når vi engang fik flertal i Tinget, kunne vende tilbage til den eneste facon, hvor livet er værd at leve på disse områder, nemlig at man har lov til at indgå aftaler.

Men i dag konstaterer vi en faneflugt hos vore tre kolleger fra vinteren 1977-78. Nu vil de ikke blot vedstå de forfærdeligheder, der skete ved dørsalgsloven dengang, men de vil yderligere cementere det først og fremmest ved at underkaste sig et EF-direktiv, hvor ministeren på ny har sovet i timen og er gået ind for, at man, selv om fornufften får flertal i det Folketing, ikke skal kunne ændre tingene igen, fordi det nu er blevet til en EF-forpligtelse, at man ikke må have lov til at indgå aftaler med hinanden, men at domstole, advokater og alverdens andre skal kastes ind i det, når man mand til mand, dame til dame, mand til dame, dame til mand, har indgået en aftale af en eller anden art. Det er forfærdeligt, at vi degenererer på den måde.

Så kan ministeren nok så mange gange stå her på talerstolen og beklage, at Fremskridtspartiet ikke vil være slaveagtig følgagtig i forhold til Det Europæiske Fællesskab. Jo, hr. minister, vi vil give EF, hvad EFs er. Men hvad der er ganske klart nationale danske anliggender, vil vi ikke have EF til at blande sig i.

Når jeg indgår en aftale på en badestrand med en eller anden mand, der viser sig at være forhandler af gummibolde, eller hvad det nu er, jeg køber på den badestrand, så er det noget, som ikke på nogen måde kan vedrøre det fælles indre marked.

Man kunne med en meget anstrengt argumentation under den foregående sag på dagsordenen, hvor ministerens beklagelsesudtalelse faldt, sige, at det måske kunne have en vis, meget perifer forbindelse med det indre marked, om erstatningsreglerne er ens eller ikke er ens i de 13 lande, men her, hvor der er tale om et så supernationalt anliggende, som at man indgår en aftale i Danmark mellem to danske personer om salg af en enkelt tjenesteydelse, har det intet med EF at gøre og er kun kommet ind, fordi ministeren har ligget på maven for disse skrækkelige pressionslobbyforbrugerrådsgrupper, som forsøger at snige sig ind alle steder for at gøre livet mere uudholdeligt og mere besværligt for folk at leve.

Ministeren burde have været voksen nok til at sige nej til dette direktiv, og i hvert fald siger vi nej til hans lovforslag om at gøre livet endnu mere besværligt i Danmark.